

vilkår. Megen ros for det, det har vi sagt den ene gang efter den anden.

Det, jeg prøvede at sige i besvarelsen før om en overvurdering af den danske indsats, er, at det er, som om man i Venstres retorik kan høre, at den militære betydning af 500 danske soldater i den sydlige del af Irak er med til at løse samtlige irakiske problemer. Det var altså en numerisk sammenligning af 500 soldater ud af de 150.000, der er i Irak. Der tror jeg man gevaldigt overvurderer betydningen af 500 soldaters indsats.

Med hensyn til beskyttelse og genopbygning vil der efter vores opfattelse også kunne bruges danske soldater i forskellige sammenhænge på samme måde, som regeringen foreslår at bidrage med transportflyet, som skal stationeres i Jordan. Der tror jeg, at der står, at der kræves noget med 40 mand til at betjene flyet, teknikere, mekanikere, piloter osv., og så yderligere i givet fald 30 til sikring.

30 soldater af den type, også i et større tal andre steder i Irak i forbindelse med FN-opgaver, NATO-opgaver osv., kan vi godt forestille os.

(Kort bemærkning).

Jens Hald Madsen (V):

Jeg synes, at den sidste bemærkning om, hvad de sikkerhedsstyrker skal lave med hensyn til genopbygning, bare viser, at det er meget tåget, hvad det er, der skal ske. Hvem skal trækkes hjem, og hvem skal fortsætte? Det er meget tåget. Men noget, der er endnu værre, er, at hr. Per Kaalund siger: Den 1. juli var vores sidste frist for den fremtid, der er for Irak.

Hvad med den irakiske befolkning? Hvad skal de gøre, når lande udenom gang på gang forsøger at destabilisere deres land? Det skal vi altså fuldstændig ignorere. Skal vi fuldstændig ignorere terrorismen? Skal vi kun hjælpe terroristerne ved at sige: Nu skal I høre her. I får en dato, og så er vi på vej ud, og så kan I gøre, lige hvad I vil? Er det ærlig talt ikke, undskyld udtrykket, det dumme, man overhovedet kan gøre i krigsstrategi, nemlig at fortælle fjenden, hvornår man trækker sig tilbage?

Kl. 11.45

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Nu kan jeg forstå af hr. Jens Hald Madsens retorik, at der er krig i Irak i øjeblikket, det er ellers ikke det, der sædvanligvis gives udtryk for. Præsident Bush sagde, at krigen var slut den 1. juni 2003, og at det derefter er en besættelsesaktion

osv., så jeg mener ikke, man nødvendigvis skal bruge krigsretorik her.

Må jeg ikke sige, at vi satte 1. juli som en yderste frist for over et år siden, i slutningen af 2004, og vi mener, at regeringen har haft rigelig tid til at komme med en exitstrategi, hvori man kunne komme med en fornuftig plan for tilbage-trækning af det danske bidrag til Irak. Det har man ikke villet, og derfor har der stået denne frist.

Det er klart, som jeg tidligere svarede i dag, at hvis det skulle være 1. juli, og regeringen var kommet til os, så havde vi selvfølgelig været til at tale med for at finde en tidsfrist for en fornuftig planmæssig afvikling af det her.

Med hensyn til, hvad man skal gøre i Irak, vil jeg sige, at man skal gøre fuldstændig det samme, som når englænderne trækker 800 soldater tilbage, og vi trækker 500 tilbage. Det er bare det, man skal gøre.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Nu har den socialdemokratiske ordfører flere gange henvist til Socialdemokratiets udspil under overskriften »Det Irakiske initiativ«. Heraf fremgår det, at vi skal yde dansk bistand til et stærkt politi og militær under demokratisk kontrol, vi skal yde dansk bistand til at forbedre Iraks miljø, dansk bistand til at udnytte Iraks store landbrugsressourcer, og vi skal yde dansk bistand til opbygning af en irakisk ombudsmandsinstitution og støtte til udvidelse og implementering af menneskerettighederne, alt sammen elementer, som er indeholdt i den igangværende danske indsats i Irak. På den måde kunne det sådan set forveksles med den danske regerings politik bortset fra to ting – og jeg vil gerne have det bekræftet.

Socialdemokraterne lægger op til, at vi nu skal forpligte os til en 4-årig periode, nemlig 2007-2010 – altså tidsmæssigt langt mere vidtrækkende end det, som den danske regering lægger op til i det mandat, man søger her i Folketinget. Det er den ene forskel.

Den anden er, at disse civilisters indsats ifølge Socialdemokraterne ikke bliver beskyttet af danske soldater. De civile genopbygningsaktiviteter må ikke blive beskyttet af danske soldater.

Hvem skal så beskytte de danske personer, som måtte blive udsendt under dette civile program, som Socialdemokraterne mener skal erstatte regeringens politik?